

Sen tavaramerkki- tai merkki-oikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Promotora Imperial, SA.

Tavaramerkki- tai merkki-oikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Yhteisön sanamerkki "i-hotel" luokkiin 16, 41 ja 43 kuuluville tavaroille ja palveluille.

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen osittainen hyväksyminen.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen.

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen, koska kyseisten tavaramerkkien välillä ei ole sekaannusvaaraa. Valituslautakunta katsoi virheellisesti, että kyseiset tavarat ja palvelut ja kyseiset tavaramerkit ovat samankaltaisia.

Kanne 31.5.2011 — Ewald v. SMHV — Kin Cosmetics (Keen)

(Asia T-280/11)

(2011/C 238/36)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Rita Ewald (Frauenwald, Saksa) (edustaja: Rechtsanwältin S. Reinhardt)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Kin Cosmetics, SA (Sant Feliu de Guixols, Espanja)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan vastaajan ensimmäisen valituslautakunnan asiassa R 1383/2010-1 3.3.2011 tekemän päätöksen
- hylkäämään KIN COSMETICS, SA:n sisämarkkinoiden harmonisointivirastolle yhteisön tavaramerkkihakemusta EM 006 498 621 Keen vastaan 24.7.2008 tekemän väitteen nro B 1359944
- toissijaisesti siinä tapauksessa, että tuomioistuin ei voi tehdä 2 kohdan mukaista ratkaisua, palauttamaan asian vastaajalle, jotta tämä ratkaisee sen uudelleen
- velvoittamaan vastaajan ja KIN COSMETICS, SA:n, mikäli tämä osallistuu asian käsittelyyn, korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki Keen luokkiin 3 ja 44 kuuluvia tavaroita ja palveluita varten — hakemus nro 6 498 621.

Sen tavaramerkki- tai merkki-oikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kin Cosmetics, SA

Tavaramerkki- tai merkki-oikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Yhteisön tavaramerkeiksi ja kansallisiksi sana- ja kuviomerkeiksi tavaramerkeiksi rekisteröidyt KIN, KinBooks, KINWORKS ja KINSTYLUM luokkiin 3, 5, 35 ja 44 kuuluvia tavaroita ja palveluita varten

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hyväksyminen.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen, koska kyseisten tavaramerkkien välillä ei ole sekaannusvaaraa.

Valitus, jonka Diego Canga Fano on tehnyt 3.6.2011 virkamiestuomioistuimen asiassa F-104/09, Canga Fano v. neuvosto, 24.3.2011 antamasta tuomiosta

(Asia T-281/11 P)

(2011/C 238/37)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Diego Canga Fano (Bryssel, Belgia) (edustajat: asianajajat S. Rodrigues ja C. Bernard-Glanz)

Muu osapuoli: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan valituksen tutkittavaksi
- kumoamaan Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen asiassa F-104/09 24.3.2011 antaman tuomion
- hyväksymään valittajan virkamiestuomioistuimessa esittämät kumoamis- ja korvausvaatimukset, kuitenkin sillä täsmennyksellä, että valittaja, joka on tyytyväinen siihen, että valituksenalainen tuomio kumotaan, olisi valmis myöntämään siihen, että hänelle maksetaan ainoastaan yhden euron symbolinen korvaus hänelle aiheutuneesta vahingosta
- velvoittamaan neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut kummassakin oikeusasteessa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksensa tueksi valittaja vetoaa yhteen ainoaan valitusperusteeseen, joka jakautuu kolmeen osaan ja koskee oikeudellista virhettä.

- Ensimmäisessä osassa valittaja väittää, että virkamiestuomioistuin on tulkinnut asiaan sovellettavia säännöksiä sen tulkinnan vastaisesti, jonka unionin tuomioistuin ja unionin yleinen tuomioistuin ovat vahvistaneet nimittävän viranomaisen harkintavaltaa koskevassa oikeuskäytännössään (riidanalaisen tuomion 35 ja 36 kohta).
- Toisessa osassa valittaja väittää, että virkamiestuomioistuin on tehnyt oikeudellisesti virheellisiä johtopäätöksiä harjoittaessaan ilmeistä arviointivirhettä koskevaa valvontaansa (riidanalaisen tuomion 48, 51, 52, 58, 78 ja 79 kohta) ja toiminut vastoin niitä omia arviointiperusteitaan, joilla se väittää korvaavansa unionin tuomioistuimen ja unionin yleisen tuomioistuimen oikeuskäytännön.